

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **ppráp. P. V.**, *zastúpený JUDr. Š. A., advokátom*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2445 zo dňa 19. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 S 28/2009-36 zo dňa 4. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 S 28/2009-36 zo 4. mája 2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3 S 28/2009-36 zo 4. mája 2010 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie vo veci žaloby žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 2445 zo dňa 19. decembra 2008 z dôvodu, že žalobca podal na súd žalobu na preskúmanie personálneho rozkazu, ktorým žalovaný iba oznámil žalobcovi skončenie služobného pomeru príslušníka policajného zboru v štátnej službe uvoľnením.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého oznámenia dospel k záveru, že toto oznámenie nenesie znaky správneho rozhodnutia, nakoľko má len deklaratórny charakter a žalobca ním nebol ukrátený na svojich právach.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil, nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže napadnuté

rozhodnutie žalovaného má priamy dopad na práva a povinnosti žalobcu a týmto rozhodnutím došlo k zásahu a dotknutiu chránených záujmov žalobcu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 12. júla 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť s poukazom na to, že námietky žalobcu sú totožné s námietkami, ktoré uviedol už v žalobe a tiež s poukazom na to, že predmetný personálny rozkaz nemá povahu rozhodnutia, nakoľko bol vydaný v súlade s § 196 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zák. č. 73/1998 Z.z.“), podľa ktorého ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak, jeho služobný pomer sa skončí uvoľnením uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, pričom lehota na skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni pôvodného rozhodnutia o skončení služobného pomeru, v tomto prípade 1. júna 2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 3 rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250d ods. 3 súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V danom prípade sa žalobca domáhal preskúmania personálneho rozkazu, ktorým mu bolo oznámené, že jeho služobný pomer skončil 31. júla 2004, t. j. uplynutím dvoch mesiacov odo dňa vydania pôvodného rozhodnutia, ktorým bol zo služobného pomeru prepustený.

Základnou otázkou, ktorú bolo potrebné v tomto konaní vyriešiť bola otázka prípustnosti súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia, ktoré podľa názoru krajského súdu je svojou povahou deklaratórnym právnym aktom, pretože žalovaný ním len oznámil žalobcovi, že k 31. júlu 2004 nastali okolnosti, ktoré mali za následok skončenie jeho služobného pomeru príslušníka PZ SR k tomuto dátumu.

Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí policajtovi služobný príjem podľa § 84 ods. 1 písm. a) až m) a písm. s) a ak ide o príslušníka Policajného zboru podľa § 84 ods. 2 písm. a) až m), ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Podľa ods. 3, ak po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru policajt oznámi, že netrvá na ďalšom výkone štátnej služby, **platí, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak**, že jeho služobný pomer sa skončí uvoľnením uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov; lehota na skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca **nasledujúceho po dni pôvodného rozhodnutia o skončení služobného pomeru**.

Zo spisového materiálu vyplýva, že personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 179 z 21. mája 2004 bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len príslušníka „PZ SR“).

Toto rozhodnutie bolo na základe žalobcom podaného rozkladu zrušené rozhodnutím ministra vnútra SR č. SLV-868/PK-2008 z 12. decembra 2008 a žalobca listom z 18. decembra 2008 oznámil žalovanému, že na ďalšom výkone štátnej služby netrvá na základe dohody, t. j. podľa názoru žalovaného ako aj krajského súdu nastala situácia, ktorú rieši ustanovenie § 196 ods. 3 zák. č. 73/1998.

Následne žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, v ktorom oznamuje žalobcovi, že jeho služobný pomer skončil k 31. júlu 2004.

Podľa názoru odvolacieho súdu, však napadnuté rozhodnutie - personálny rozkaz č. 2445 z 19. decembra 2008 nemožno považovať a ani nie je deklaratórnym právnym aktom a to z dôvodu, že je v ňom určený iný dátum skončenia služobného pomeru žalobcu, ako v pôvodnom rozhodnutí z r. 2004.

Tento iný dátum skončenia služobného pomeru síce vyplýva zo zákona, ale je podmienený tým, že nastali okolnosti o ktorých hovorí § 196 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., t. j. že žalobca skutočne oznámil žalovanému, že na ďalšom výkone štátnej služby netrvá.

Tieto skutočnosti však neboli nijakým spôsobom objasnené, z obsahu spisu vyplýva, že sú sporné, nakoľko zo samotného odvolania proti personálnemu rozkazu vyplýva, že žalobca požadoval uvoľnenie zo služobného pomeru k 19. decembru 2008, keď predtým k 18. decembru 2008 požiadal o znovu prijatie do služobného pomeru a zo strany žalovaného mu bolo oznámené, že takáto žiadosť nie je potrebná, nakoľko ak je rozhodnutie o skončení služobného pomeru zrušené, tak na služobnom pomere môže trvať, resp. netrváť.

Tiež v liste z 18. decembra 2009, v ktorom žalobca oznámil, že netrvá na ďalšom výkone štátnej služby je uvedené „na základe dohody“.

Jediný spôsob, ako objasniť nad všetku pochybnosť či nastali okolnosti uvedené v § 196 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., je vecne preskúmať personálny rozkaz č. 2445 z 19. decembra 2008.

Opačný postup by znamenal odopretie žalobcovho práva na prístup k súdu, nakoľko v danom kontexte predmetný personálny rozkaz nedeklaroval skončenie služobného pomeru

k dátumu o ktorom už bolo raz rozhodnuté, ale stanovil nový dátum, t. j. 31. júl 2004 a tým zasiahol konštitutívne do práv žalobcu, nakoľko spôsobil skončenie jeho služobného pomeru k 31. júlu 2004.

Preto aj keď zdanlivo nastala situácia predpokladaná a striktno upravená v § 196 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., kedy sa služobný pomer skončí do dvoch mesiacov od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni pôvodného rozhodnutia o skončení služobného pomeru, nemožno personálny rozkaz, ktorým sa „oznamuje“ skončenie služobného pomeru k dátumu po uplynutí týchto dvoch mesiacov, považovať za deklaratórny právny akt nepodliehajúci súdnemu prieskumu.

Navyše v danom prípade vôbec nebolo preukázané, či sa žalovaný a žalobca nedohodli na inom postupe podľa § 196 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., resp. či žalobca nebol uvedený do omylu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR odvolaniu žalobcu vyhovel a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie v rámci ktorého krajský súd vecne preskúma napadnuté rozhodnutie žalovaného a vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 3. novembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová